

Arrest

nr. 129 058 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing met betrekking tot eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger, afkomstig uit het dorp Crnotince in de gemeente Preshevë (Zuid-Servië). U behoort tot de etnisch Albanese bevolkingsgroep. Op 23 februari 2010 vroeg u samen met uw echtgenote, B. M. (...) (O.V. (...)), een eerste maal asiel aan in België. Jullie verklaarden hierbij op de Dienst Vreemdelingenzaken Servië verlaten te hebben omdat u ziek bent, omdat de medische zorgen in Servië niet goed zijn en goede zorgen handenvol geld

kosten, en omdat u door uw ziekte niet meer kan werken en uw gezin onderhouden. Uw echtgenote voegde nog toe dat zij zelf sinds een val pijn heeft aan de benen en wees er ook op dat de Servische politie in jullie dorp aanwezig is, maar dat jullie persoonlijk met hen geen problemen kenden. Jullie besloten echter na drie weken terug te keren naar Servië omdat jullie geen onderdak vonden in België. Bijgevolg gaven jullie geen gehoor aan de oproeping van het Commissariaat-generaal om de elementen die door jullie werden voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van jullie eerste asielaanvraag verder toe te lichten, waardoor het Commissariaat-generaal op 16 april 2010 een technische weigering nam in jullie asioldossier. Op 24 januari 2011 vroeg u, ditmaal alleen, een tweede maal asiel aan in België. U verklaarde Servië andermaal te hebben verlaten ten gevolge van uw medische problemen (multiple sclerose). U verklaarde in Servië naar verschillende gezondheidsinstellingen in Preshevë, Vranje en Nis te zijn geweest en uiteindelijk naar Belgrado doorverwezen te zijn, maar gezien uw economische toestand was een behandeling daar te duur. Enige tijd later kwam ook uw echtgenote opnieuw naar België en diende een tweede asielaanvraag in op 4 april 2011. Ook zij haalde uw ziekte aan als hoofdreden voor haar tweede asielaanvraag. Daarenboven herhaalde zij zelf ook gezondheidsproblemen te kennen in Servië. Op 7 april 2011 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in uw dossier. Er werd immers geoordeeld dat uw medische problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u in Servië geen en/of geen adequate behandeling van uw ziekte kon/kan krijgen om één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève. Het feit dat u uw medische behandeling niet kon betalen wegens een gebrek aan financiële middelen betrof een motief van louter economische aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en dat evenmin verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 18 mei 2011 herhaalde het Commissariaat-generaal zijn appreciatie ook in het asioldossier van uw echtgenote. Aangaande de gezondheidsproblemen van uw echtgenote zelf (pijn aan rug en benen, reuma) werd nog toegevoegd dat ook hier uit niets bleek dat zij in Servië geen en/of geen adequate behandeling kon/kan krijgen om één van de redenen uit de Vluchtelingenconventie. Zij ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar hierin werd de afstand van geding vastgesteld. Op 20 september 2011 dienden jullie beiden, zonder naar Servië teruggekeerd te zijn, een derde asielaanvraag in. Jullie baseerden deze aanvraag op dezelfde elementen die jullie reeds bij jullie eerdere asielaanvragen ter sprake hadden gebracht. Jullie derde asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 september 2011 niet in overweging genomen. Jullie dienden ook een medische regularisatieaanvraag in. Hierin werd op 22 april 2014 een weigeringsbeslissing genomen. Jullie keerden niet terug naar Servië, maar vroegen op 3 juli 2014 voor de vierde keer in België asiel aan. U steunt uw asielaanvraag grotendeels op dezelfde motieven die u eerder aanhaalde, met name op het feit dat u ernstig ziek bent en dat u hierdoor niet meer kan werken en geen inkomsten meer heeft. Verder herhaalde u dat u als Albanees in Servië niet wordt geholpen in het ziekenhuis en dat u smeergeld moet betalen om goed onderzocht te worden. U vroeg in Servië een sociale uitkering aan, maar die werd u geweigerd. U weet niet waarom. Bij een terugkeer naar Servië vreest u geen medische en sociale steun te krijgen en wil u niet langer ten laste zijn van uw broer, in wiens huis u woonde. Uw echtgenote wees er nog op dat er in jullie regio veel Servische gendarmen rondlopen die de etnische Albanezen mishandelen en dat ze schrik heeft voor hen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken in uw administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat uw vierde asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw tweede asielaanvraag en die van uw echtgenote door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hierbij werd geoordeeld dat

jullie medische problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat jullie niet aannemelijk maakten in Servië geen en/of geen adequate behandeling te kunnen / hebben kunnen krijgen om één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève. Het feit dat u uw medische behandeling niet kon betalen wegens een gebrek aan financiële middelen betrof een motief van louter economische aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en dat evenmin verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U tekende geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, uw echtgenote wel, maar in haar beroep werd de afstand van geding vastgesteld. Jullie derde asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien dit alles staat de eerdere appreciatie door het Commissariaat-generaal vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van jullie vierde asielaanvraag dient evenwel te worden vastgesteld dat jullie opnieuw verwijzen naar de elementen waarop jullie zich in het kader van jullie eerdere asielaanvragen baseerden, met name uw medische problemen, waardoor u niet meer kan werken en niet meer voor een inkomen kan zorgen, en het feit dat jullie niet in staat zijn de medische kosten in Servië te betalen. Ook het feit dat u als Albanees door Servische artsen om smeergeld werd gevraagd, haalde u reeds aan bij uw tweede asielaanvraag en werd reeds in de eerdere weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal beoordeeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 12, 14). U beperkt zich wat uw medische en financiële problemen en medische behandeling in Servië betreft aldus tot een loutere herhaling van asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet.

Uw aanvullende verklaringen dat u een sociale uitkering aanvroeg maar dat deze geweigerd werd en dat u bij een terugkeer naar Servië vreest geen sociale steun te zullen krijgen (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vragen 15 en 16) volstaan niet om alsnog te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U noch uw echtgenote weten immers waarom uw aanvraag voor een sociale uitkering precies geweigerd werd (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15; DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Bovendien ontvangen jullie wel kindergeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 8), wat er op wijst dat u, indien u aan alle wettelijk gestelde voorwaarden voldoet, wel degelijk in aanmerking komt voor bepaalde vormen van staatssteun.

Dat u, daar u geen werk en inkomsten heeft, niet langer ten laste wenst te zijn van uw broer, in wiens huis jullie woonden voor jullie komst naar België (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15), betreft een motief van louter persoonlijke aard dat geen verband houdt met de Geneefse Conventie noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Uw echtgenote gaf overigens aan dat jullie, indien jullie zouden moeten terugkeren naar Zuid-Servië, wel nog terecht zouden kunnen bij jullie familie(s) (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 20).

Tot slot haalde uw echtgenote nog aan dat er in jullie regio veel Servische gendarmen rondlopen die de etnische Albanezen mishandelen (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Deze gespannen situatie tussen de Albanese meerderheid en de Servische autoriteiten in uw regio wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Preshevë-regio inderdaad te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij de Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Volgens hen kadert dit zelfs in een strategisch plan van de Servische autoriteiten om de etnisch Albanese bevolking uit de regio te verdrijven. Langs Servische zijde wordt hierbij evenwel steevast verwezen naar de noodzaak van de aanwezigheid van deze eenheid voor de stabiliteit en vrede in de regio. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op

het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er ook sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Dit is in casu niet het geval. Tijdens uw verklaringen naar aanleiding van jullie tweede asielaanvraag stelde u immers duidelijk dat u zelf, met uitzondering van problemen met het Servische leger in de periode van de Kosovo-oorlog, nooit problemen heeft gekend met de Servische overheid en met de gendarmerie in de regio in het bijzonder. U stelde wel dat de gendarmerie er met grote snelheid passeert waardoor de kinderen schrik krijgen (gehoor CGVS 2e AA, p. 6). Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van het bestaan van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook uw echtgenote haalde in dit verband geen concrete persoonlijke incidenten aan (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15; gehoor CGVS 2e AA echtgenote, p. 4).

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen. Bijgevolg wordt uw vierde asielaanvraag niet in overweging genomen.

De vierde asielaanvraag van uw echtgenote wordt evenmin in overweging genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de hem op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing met betrekking tot tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger, afkomstig uit het dorp Crnotince in de gemeente Preshevë (Zuid-Servië). U behoort tot de etnisch Albanese bevolkingsgroep. Op 23 februari 2010 vroeg u samen met uw echtgenoot, B. N. (...) (O.V. (...)), een eerste maal asiel aan in België. Jullie verklaarden hierbij op de Dienst Vreemdelingenzaken Servië verlaten te hebben omdat uw echtgenoot ziek is, waardoor hij niet meer kan werken. U voegde nog toe dat u zelf sinds een val pijn heeft aan de benen en wees er ook op dat de Servische politie in jullie dorp aanwezig is, maar dat jullie persoonlijk met hen geen problemen kenden. Jullie besloten echter na drie weken terug te keren naar Servië omdat jullie geen onderdak vonden in België. Bijgevolg gaven jullie geen gevolg aan de oproeping van het Commissariaat-generaal om de elementen die door jullie werden voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van jullie eerste asielaanvraag verder toe te lichten, waardoor het Commissariaat-generaal op 16 april 2010 een technische weigering nam in jullie asioldossier. Op 24 januari 2011 vroeg uw echtgenoot, ditmaal alleen, een tweede maal asiel aan in België. Hij verklaarde Servië andermaal te hebben verlaten ten gevolge van zijn medische problemen (multiple sclerose). Enige tijd later kwam u ook opnieuw naar België en diende een tweede asielaanvraag in op 4 april 2011. U haalde eveneens de ziekte van uw echtgenoot aan als hoofdreden voor uw tweede asielaanvraag. Daarenboven herhaalde u zelf ook gezondheidsproblemen te kennen in Servië. Op 7 april 2011 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het dossier van uw echtgenoot. Er werd immers geoordeeld dat de medische problemen van uw echtgenoot niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat hij niet aannemelijk had gemaakt dat hij in Servië geen en/of geen adequate behandeling van zijn ziekte kon/kan krijgen om één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève. Het feit dat hij zijn medische behandeling niet kon betalen wegens een gebrek aan financiële middelen betrof een motief van louter economische aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en dat evenmin verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Hij diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 18 mei 2011 herhaalde het Commissariaat-generaal zijn appreciatie ook in uw asioldossier. Aangaande uw gezondheidsproblemen (pijn aan rug en benen, reuma) werd nog toegevoegd dat ook hier uit niets bleek dat u in Servië geen en/of geen adequate behandeling kon/kan krijgen om één van de redenen uit de Vluchtelingenconventie. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar hierin werd de afstand van geding vastgesteld. Op 20 september 2011 dienden jullie beiden een derde asielaanvraag in. Jullie baseerden deze aanvraag op dezelfde elementen die jullie reeds bij jullie eerdere asielaanvragen ter sprake hadden gebracht. Jullie derde asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 september 2011 niet in overweging genomen. Jullie dienden ook een medische regularisatieaanvraag in. Hierin werd op 22 april 2014 een weigeringsbeslissing genomen. Jullie keerden niet terug naar Servië, maar vroegen op 3 juli 2014 voor de vierde keer in België asiel aan. U steunt uw vierde asielaanvraag grotendeels op dezelfde motieven die u eerder aanhaalde, met name op de medische problemen van uw echtgenoot en het feit dat jullie de medische kosten niet kunnen betalen. Jullie vroegen in Servië sociale en medische steun, maar dit werd geweigerd. U weet niet waarom. Voorts haalde u nog de algemene gespannen situatie in Zuid-Servië aan tussen de Albanese bevolking en de Servische gendarmerie, die in jullie regio de etnische Albanen mishandelt.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw vierde asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, B. N. (...) werden uiteengezet. In het kader van zijn vierde asielaanvraag werd een beslissing tot niet in overwegingname genomen, die luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken in uw administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat uw vierde asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de

asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw tweede asielaanvraag en die van uw echtgenote door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hierbij werd geoordeeld dat jullie medische problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat jullie niet aannemelijk maakten in Servië geen en/of geen adequate behandeling te kunnen / hebben kunnen krijgen om één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève. Het feit dat u uw medische behandeling niet kon betalen wegens een gebrek aan financiële middelen betrof een motief van louter economische aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en dat evenmin verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U tekende geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, uw echtgenote wel, maar in haar beroep werd de afstand van geding vastgesteld. Jullie derde asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien dit alles staat de eerdere appreciatie door het Commissariaat-generaal vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van jullie vierde asielaanvraag dient evenwel te worden vastgesteld dat jullie opnieuw verwijzen naar de elementen waarop jullie zich in het kader van jullie eerdere asielaanvragen baseerden, met name uw medische problemen, waardoor u niet meer kan werken en niet meer voor een inkomen kan zorgen, en het feit dat jullie niet in staat zijn de medische kosten in Servië te betalen. Ook het feit dat u als Albanees door Servische artsen om smeergeld werd gevraagd, haalde u reeds aan bij uw tweede asielaanvraag en werd reeds in de eerdere weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal beoordeeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 12, 14). U beperkt zich wat uw medische en financiële problemen en medische behandeling in Servië betreft aldus tot een loutere herhaling van asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet.

Uw aanvullende verklaringen dat u een sociale uitkering aanvroeg maar dat deze geweigerd werd en dat u bij een terugkeer naar Servië vreest geen sociale steun te zullen krijgen (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vragen 15 en 16) volstaan niet om alsnog te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U noch uw echtgenote weten immers waarom uw aanvraag voor een sociale uitkering precies geweigerd werd (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15; DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Bovendien ontvangen jullie wel kindergeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 8), wat er op wijst dat u, indien u aan alle wettelijk gestelde voorwaarden voldoet, wel degelijk in aanmerking komt voor bepaalde vormen van staatssteun.

Dat u, daar u geen werk en inkomsten heeft, niet langer ten laste wenst te zijn van uw broer, in wiens huis jullie woonden voor jullie komst naar België (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15), betreft een motief van louter persoonlijke aard dat geen verband houdt met de Geneefse Conventie noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Uw echtgenote gaf overigens aan dat jullie, indien jullie zouden moeten terugkeren naar Zuid-Servië, wel nog terecht zouden kunnen bij jullie familie(s) (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 20).

Tot slot haalde uw echtgenote nog aan dat er in jullie regio veel Servische gendarmen rondlopen die de etnische Albanezen mishandelen (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Deze gespannen situatie tussen de Albanese meerderheid en de Servische autoriteiten in uw regio wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Preshevë-regio inderdaad te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij de Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun

contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Volgens hen kadert dit zelfs in een strategisch plan van de Servische autoriteiten om de etnisch Albanese bevolking uit de regio te verdrijven. Langs Servische zijde wordt hierbij evenwel steevast verwezen naar de noodzaak van de aanwezigheid van deze eenheid voor de stabiliteit en vrede in de regio. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er ook sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Dit is in casu niet het geval. Tijdens uw verklaringen naar aanleiding van jullie tweede asielaanvraag stelde u immers duidelijk dat u zelf, met uitzondering van problemen met het Servische leger in de periode van de Kosovo-oorlog, nooit problemen heeft gekend met de Servische overheid en met de gendarmerie in de regio in het bijzonder. U stelde wel dat de gendarmerie er met grote snelheid passeert waardoor de kinderen schrik krijgen (gehoor CGVS 2e AA, p. 6). Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van het bestaan van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook uw echtgenote haalde in dit verband geen concrete persoonlijke incidenten aan (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15; gehoor CGVS 2e AA echtgenote, p. 4).

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen. Bijgevolg wordt uw vierde asielaanvraag niet in overweging genomen."

Derhalve kan uw vierde asielaanvraag evenmin in overweging genomen worden.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de hem op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Zij herhalen dat zij bij hun vierde asielaanvraag verklaarden dat ze als etnische Albanezen gediscrimineerd werden bij de toegang tot medische zorgen. Zij voeren aan dat hoewel dit element reeds bij de eerdere asielaanvragen werd onderzocht, uit de thans bestreden beslissingen niet kan worden afgeleid waarom dit element niet wordt aanvaard, waarbij zij stellen dat de administratieve beslissingen over de vorige asielaanvragen geen gezag van gewijsde hebben. Aan het administratief dossier werd thans geen informatie toegevoegd waaruit zou blijken dat de klachten ongegrond zijn. Verzoekers menen dan ook dat geen daadwerkelijk onderzoek naar de ingeroepen elementen werd gevoerd en dat mogelijk de situatie sedert de beslissingen over de tweede asielaanvraag uit 2011, gewijzigd is. Verzoekers zijn dan ook van mening dat zij wel degelijk elementen hebben aangevoerd die de kans op erkenning als vluchteling of op toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maken.

2.2. Beoordeling

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun tweede asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag hebben uiteengezet. Verzoekers legden geen nieuwe documenten neer.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen

bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

In zijn beslissingen van respectievelijk 6 april 2011 en 18 mei 2011 oordeelde de commissaris-generaal met betrekking tot de tweede asielaanvraag van verzoekers als volgt:

“U verklaart dat de enige reden waarom u Servië hebt verlaten uw medische problemen zijn en de hoge kostprijs die daarmee verbonden is (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 16). In het licht van deze verklaringen dient echter opgemerkt te worden dat de door u ingeroepen medische problemen buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Uit niet blijkt dat u in Servië geen en/of geen adequate behandeling voor uw ziekte kon/kan krijgen omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Geneefse Conventie. U verklaarde wel dat de dokters in Nis u niet onderzochten zoals het hoorde zonder betaling omwille van uw Albanese herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 14). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u sinds het begin van uw medische problemen in 2008 medische verzorging genoot in Servië en dat u aldus toegang had tot de medische voorzieningen in uw land. Zo zou u vanaf 2008 in een algemene praktijk in Preshevo zijn behandeld. Darna zou u een verwijfsbrief hebben gekregen om in Vranje te worden behandeld (gehoorverslag CGVS, p.11). U zou ook twee weken zijn opgenomen in het ziekenhuis van Nis, waar ze u onder andere bloedonderzoeken en een ruggenmergpunctie zouden hebben gedaan en infusen hebben toegediend (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14). Na uw terugkomst uit België zou u opgenomen zijn in het ziekenhuis van Vranje voor een periode van vier dagen, waarin opnieuw onderzoeken werden gedaan en medicamenten en infusen werden toegediend. U zou er bovendien regelmatig op controle moeten (gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15).

Ten slotte verklaart u dat uw economische situatie moeilijk was (gehoorverlasg CGVS, p. 3-7, 11-13 en 15-16) en dat uw medische behandeling duur was (gehoorverslag CGVS, p. 6, 11). Het feit dat u geen geld had, zou ook de reden zijn geweest waarom u bijvoorbeeld nooit naar Belgrado bent geweest voor een onderzoek dat enkel daar kon gebeuren (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). In dit verband dient echter opgemerkt te worden dat uw gebrek aan financiële middelen ene louter economisch motief is dat geen verband houdt met één van de redenen zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart trouwens dat u de visites in het ziekenhuis van Vranje niet hoefde te betalen, omdat u hiertoe een verzekering had en dat u enkel de reis ernaartoe moest betalen (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Voor de beoordeling van de medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u hebt neergelegd in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en rijbewijs bevestigen enkel uw nationaliteit, die hier niet in vraag wordt gesteld. Uw medische attesten bewijzen enkel dat u in Servië behandeld werd in in België behandeld wordt. Deze attesten werpen echter geen ander licht op de bovenstaande bevinding dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen betreffende subsidiaire bescherming.”

Met betrekking tot de door verzoekers naar aanleiding van hun vierde asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“In het kader van jullie vierde asielaanvraag dient evenwel te worden vastgesteld dat jullie opnieuw verwijzen naar de elementen waarop jullie zich in het kader van jullie eerdere asielaanvragen baseerden, met name uw medische problemen, waardoor u niet meer kan werken en niet meer voor een inkomen kan zorgen, en het feit dat jullie niet in staat zijn de medische kosten in Servië te betalen. Ook het feit dat u als Albanees door Servische artsen om smeergeld werd gevraagd, haalde u reeds aan bij uw tweede asielaanvraag en werd reeds in de eerdere weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal beoordeeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 12, 14). U beperkt zich wat uw medische en financiële problemen en medische behandeling in Servië betreft aldus tot een loutere herhaling van asielmotieven die u in het verleden al heeft uiteengezet.*

Uw aanvullende verklaringen dat u een sociale uitkering aanvraag maar dat deze geweigerd werd en dat u bij een terugkeer naar Servië vreest geen sociale steun te zullen krijgen (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vragen 15 en 16) volstaan niet om alsnog te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U noch uw echtgenote weten immers waarom uw aanvraag voor een sociale uitkering precies geweigerd werd (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15; DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Bovendien ontvangen jullie wel kindergeld (gehoor CGVS 2e AA, p. 8), wat er op wijst dat u, indien u aan alle wettelijk gestelde voorwaarden voldoet, wel degelijk in aanmerking komt voor bepaalde vormen van staatssteun.

Dat u, daar u geen werk en inkomsten heeft, niet langer ten laste wenst te zijn van uw broer, in wiens huis jullie woonden voor jullie komst naar België (DVZ verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15), betreft een motief van louter persoonlijke aard dat geen verband houdt met de Geneefse Conventie noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Uw echtgenote gaf overigens aan dat jullie, indien jullie zouden moeten terugkeren naar Zuid-Servië, wel nog terecht zouden kunnen bij jullie familie(s) (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 20).

Tot slot haalde uw echtgenote nog aan dat er in jullie regio veel Servische gendarmen rondlopen die de etnische Albanese mishandelen (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15). Deze gespannen situatie tussen de Albanese meerderheid en de Servische autoriteiten in uw regio wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Preshevë-regio inderdaad te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie – een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht – in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij de Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Volgens hen kadert dit zelfs in een strategisch plan van de Servische autoriteiten om de etnisch Albanese bevolking uit de regio te verdrijven. Langs Servische zijde wordt hierbij evenwel stevast verwezen naar de noodzaak van de aanwezigheid van deze eenheid voor de stabiliteit en vrede in de regio. Aldus zijn uw verklaringen over (het algemeen functioneren van) deze gendarmerie niet in tegenspraak met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Deze situatie geeft evenwel op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er ook sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. Dit is in casu niet het geval. Tijdens uw verklaringen naar aanleiding van jullie tweede asielaanvraag stelde u immers duidelijk dat u zelf, met uitzondering van problemen met het Servische leger in de periode van de Kosovo-oorlog, nooit problemen heeft gekend met de Servische overheid en met de gendarmerie in de regio in het bijzonder. U stelde wel dat de gendarmerie er met grote snelheid passeert waardoor de kinderen schrik krijgen (gehoor CGVS 2e AA, p. 6). Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van het bestaan van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook uw echtgenote haalde in dit verband geen concrete persoonlijke incidenten aan (DVZ verklaring echtgenote meervoudige asielaanvraag, vraag 15; gehoor CGVS 2e AA echtgenote, p. 4)."

Verzoekers voeren geen concreet verweer tegen deze overwegingen, die dan ook staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Het loutere feit dat verzoekers geen beroep indienden tegen deze beslissingen, zodat zij thans aanvoeren dat de motieven van de weigeringsbeslissingen d.d. 6 april 2011 en 18 mei 2011 niet bekleed zijn met het gezag van gewijsde van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doet geen afbreuk aan het bepaalde in het hoger uiteengezette en toegelichte artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling diende de commissaris-generaal zich wel degelijk te beperken tot de vraag of er nieuwe elementen werden aangebracht die de kans op erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire status aanzienlijk groter maakten. Te dezen werd vastgesteld dat verzoekers zich beperkten tot een loutere herhaling van de reeds eerder ingeroepen asielmotieven en het afleggen van aanvullende verklaringen, hetgeen zij in het middel thans niet betwisten. Ook waar verzoekers aanvoeren dat niet kan worden uitgesloten dat de

situatie sedert de beslissingen over de tweede asielaanvraag, in 2011, niet veranderd zou zijn, gaan zij er aan voorbij dat het de asielzoeker toekomt om, wanneer hij een herhaalde asielaanvraag indient op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de nieuwe elementen aan te brengen die de kans op erkenning aanzienlijk groter maken. Het louter opwerpen, zonder enige concrete toelichting, van het feit dat er sinds de vorige asielbeslissingen drie jaar verstreken is en dat dus niet uitgesloten kan worden dat de situatie veranderd is, is een loutere hypothese, die om de redenen die hoger reeds werden uiteengezet, niet kan worden beschouwd als zulk een nieuw element.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT